

3° Radicaux zends qui appartiennent à tous les âges de la langue sanscrite, communs aux langues grecque, latine, germanique, slave et celtique; cette classe est la plus nombreuse de toute, on peut dire qu'elle forme le fond commun de toutes ces langues.

4° Enfin, radicaux zends que je n'ai pu ramener à aucun radical connu de ces diverses langues, mais que j'ai presque toujours retrouvés, plus ou moins altérés, dans le dictionnaire persan.

1. Коренни зандски рѣчи, кои принадлежатъ почти исключительно языку на кога сж писани *Вьди ть* или най-старому самскриту, твърдѣ рядки въ гръцкы и латинскы языкъ, а по-обшти въ германскы тѣ языцы.

2. Коренни зандски, кои не ся нахождатъ въ класичьскы самскритъ, нъ кои, спомянжти въ исчисление то коренныхъ рѣчей, были сж извѣстно въ языку, и вѣроіатно въ най-старо то му състоіание; той-зи многобройны разрядъ рѣчей е рядкъ въ учебны тѣ европѣйскы языцы.

3. Коренни зандски, кои принадлежатъ въ сичкы възрасти самскритаго языка, обшти языкамъ, гръцкому, латинскому, германскому, славянскому и келтскому; той-зи разрядъ рѣчей е най-многоброенъ отъ всѣхъ, можи ся каза чи той съставя общтаж основж всѣхъ языковъ.

4. Най-послѣ, коренни зандски, коихъ не можахъ да отнесж ни одному коренному познату на тья различны языцы, нъ всегда почти гы наидохъ, малко или много приубърнжти, въ персийскы рѣчникъ.

Отъ това кратко обзорѣние всѣкъ види, каквж важность има ирианскы (зандскы) языкъ. Ученый Евгений Бурнуфъ говори, какъ то е видно, чи *славянскый* языкъ има общто нѣшто си съ ирианскому само въ оныя коренны рѣчи, въ кои то имжтъ и сичкы други помянжти отъ него языцы; а за българскы нашъ языкъ ништо ся не говори, въ кого ные видиме противное. Нъ това не е чюдно зашто то Евгенъ Бурнуфъ не е можялъ да има точно знание славянскаго въ общтѣ языка, а чястно българскаго; зашто то и сами тѣ Славяни учени съвѣмъ друго сж писали о българскомъ языку, безъ да сж упрѣдѣлили славянскаго, нъ единъ е мѣдрувалъ тжй а други онжй! Ные видиме чи въ българскы днѣсь говоренъ языкъ, въ общтѣ отъ носящихъ народное имя *Блгари*, *Бъллары* и *Булгари*, нахождатъ ся много отъ оныя рядкы рѣчи, кои принадлежатъ, спорядъ Г, Бурнуфа, языку *Вьди* и не ся нахождатъ ни въ гръцкы, ни въ латинскы языкъ. И оныя іюште коренны рѣчи, коихъ Евгений Бурнуфъ находи чи принадлежатъ най-старому състоіанию языка, а не гы находи въ ни единъ европѣйскы языкъ, отъ тѣхъ же много ся нахождатъ въ нашъ българскы говоренъ языкъ. А онкѣй-зи рѣчи, коихъ не е можялъ да отнесе ни одному отъ спомянжтихъ языковъ, нъ находилъ